

Ov dikhljas les o raklo bam-m-m ando šero e pryčkasa, o gras šuklisailo xari phenla:

– Brei, kajka pryčka kojato čalagjas man phenla, panč maxmuzja te čalaven man, nanaj te dukhalas man dikhi but, mi godi phenla, raztyrsingjas, cikni pryčka, ništo...

Akate po šero o raklo, vazdel les karig o oblakja, večem na upre bam-m-m ande e pryčkasa, ov da zamaissailo, akate po šero, akate po šero, okote po šero, trysinel pes te pheravel les, te kerel les, ne ov so phanlo, ulo šukar ko tretu drom, pe savore siles o gars mukljas te mudarel les, of bam-m-m ando kanali e grastesa, o gras xxx uhkjol avel peske lesa sar čorbadžis, kana dikhljas les o thagar:

– Ai phenla, romnie ništo na kergjas phenla o grast, avel peske phenla, katkar dikh phenla, jazdači li si, so li si phenla, murš e mrušengoro phenla, katkar dikh. Ništo na kergjas phenla, to čšo.

Uhlistilo.

– Ič kolagere alorsum tam geljam peske. E so kergjan?

– Pa so phengjan davkha kergjom, ma xa xoli.

Xan maro, nakhlo pes jekh saxati, duj ov pak avel thaj phenel:

– Kaj gelo to rom čše, but garaves les čše, našti dikhav les čše.

– Be soske te dikhen les be, soske so mangen te dikhen? E-i-i mangen te dikhen les?

– Ne! Sikhav ta les xari. A murša tu kato ikergjan e dases, so kergjan e dasesa?

– O gras phiravgjas man phenla, xari. Pa me sinjom but lačo ezdači meždu drugoto phenla, me na darav grastendar.

– Leli – phenla – na daral grastendar, a be kavka, savo si davkha mruš? Phenla, dikhi lačo ezdači phenla, amaro čšo ništo naštine kerel leske. Xm, ništo ka dikhes. Šun phenla, be murša si man tusa moro basi phenla.